

ข่าวประชาสัมพันธ์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๕๕-๕๐๐๐ ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๒๕๕-๐๓๑๑

จากหนังสือพิมพ์คมชัดลึก ฉบับประจำวันที ๕ เดือนมกราคม ๒๕๕๗ หน้า ๑๑ มูลค่าข่าว ๑๑๕,๐๐๖.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสิ่งพิมพ์ สนใจดูได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

เปลี่ยนวิกฤติเป็นโอกาส 'เตอร์' หนุ่มมรภ.เพชรบุรี

เลาะรั้ว
ภาควิชาลัย

“ตอนแรกๆ ก็อวย แต่พอคิดว่าถ้าทำด้วยความสุจริต ทำให้บ้านเมืองสะอาด จะอวยทำไม แม้ยังทำได้ เราก็ต้องทำได้ หลังจากนั้นก็ไม่ไปช่วยแม่กวาดขยะอย่างไม้อายใคร ตั้งแต่มัธยม เรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษา เรียนอยู่ที่โรงเรียนเทศบาล 7 บ้านหนองคาพาด พอเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 โรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรี เดอร์ เริ่ม

ทำงาน เสริฟอาหาร ตามร้านอาหาร มีเวลว่างก็ทำใบติดผมนักเรียนหญิงมัธยม, เขียนป้ายโฆษณาต่างๆ แล้วแต่จะมีใครมาจ้าง การจ้างงานผู้ว่าจ้างไว้รับช่อกปากต่อปากเพื่อหารายได้ช่วยแม่” เดอร์” หรือ บุญฤทธิ์ แดงอ่อน ภายหลังเปลี่ยนชื่อเป็น “ทัตเทพ ธาดา ทวีระการ” อายุ 22 ปี กล่าว

ปัจจุบัน เดอร์เป็นนักศึกษา สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จ.เพชรบุรี ฝึกงานอยู่ที่ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ (มศว) ประสานมิตร พ่อแม่ “เตอร์” แยกทางกันตั้งแต่เขาอายุ 2 ขวบ เขาเริ่มทำงานช่วยเหลือตัวเองและแม่ “สมัย เด็กเงิน” พนักงานกวาดขยะของเทศบาลตำบลบางจ.เพชรบุรี มาตั้งแต่อายุ 13 ปี ทำให้เขาเข้มแข็ง การทำงานตั้งแต่เด็กเป็นเสมือนวัคซีนป้องกันโรคทำให้ เดอร์ เข้มแข็ง งานแรกๆ คือ การช่วยแม่กวาดขยะบน

ท้องถนน ทุกๆ วันหยุดจากการเรียน ปัจจุบันเขาต้องทำงานรายได้พิเศษ ในระหว่างการเรียนปริญญาตรี ด้วยการรับจ้างพิมพ์งาน รับงานพิธีกรในงานต่างๆ บ้าง และขายครีมบำรุงผิว รับจ้างพิมพ์งาน เก็บเล็กผสมน้อย เพื่อผ่อนรถมอเตอร์ไซค์ เป็นรถไฟไม่

มือสองมันคือ “ความภูมิใจ” ที่หาเงินเพื่อเป็นเจ้าของมันได้ด้วยตัวเอง

เตอร์ ผ่านชีวิตการทำงาน มาทุกรูปแบบตั้งแต่กวาดขยะ เด็กเสิร์ฟ กรรมกร งานก่อนสร้าง ช่วงมัธยมศึกษาปีที่ 3 เดอร์ทำงานก่อสร้าง “ได้ค่าจ้างรายวันทำงานช่วงปิดเทอมทำทุกอย่าง ยกอิฐ ผสมปูน แบกไม้ แบกเหล็ก ได้วันละ 100 บาท จบมัธยมศึกษาปีที่ 3 เดอร์ตัดสินใจว่าตัวเองจะไม่เรียนต่อ แต่แม่ก็ย้ำเสมอว่า “ต้องเรียน การ

เรียนหนังสือจะทำให้ได้รับโอกาสที่ดีๆ ในชีวิต ไม่มีใครมาดูถูกได้” ทำให้เขาตั้งใจเรียนที่ต่อจบมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตอนเรียนปริญญาตรี แม่ของเขาก็ต้องเข้ารับการรักษาตัวมะเร็งเต้านมที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ถึงวันนี้แม่ไปตรวจมะเร็ง หมอบอกว่า “มะเร็งแม่ไม่ลุกลาม”

“ช่วงระหว่างเรียนปริญญาตรี แม่ทำกับข้าวให้ทุกอาทิตย์ เช่น ตำนานพริก, ไข่ต้ม, ผัดกะเพรา, หมูทอด, หมอไม่ต้ม, ผสมขิมมอเตอร์ไซค์ กลับไปเอากับข้าวฝีมือแม่ที่ชะอำทุกอาทิตย์ กับข้าวของแม่ทำให้ประหยัด

เงินได้เยอะมาก เพราะแม่ทำกับข้าวให้ครั้งหนึ่งเยอะกินได้ทั้งอาทิตย์ แม่ไม่ใช้แค่นอนให้รู้จักประหยัดเงิน แต่แม่ยังช่วยทำให้ประหยัดเงินโดยการทำกับข้าวให้ทุกอาทิตย์อีกด้วย”

อาจารย์ท่านหนึ่งเคยบอกว่า “ปริญญาทำให้คนมีงานทำ กิจกรรมทำให้คนทำงานเป็น” ประโยคนี้ยังจำได้ขึ้นใจ และนำมาเป็นหลักในการเรียนปริญญาตรี 4 ปี การทำกิจกรรมควบคู่ไปกับการเรียน นำความรู้จากที่เรียนมาใช้ประโยชน์และยังได้ความรู้ใหม่ๆ เพิ่มขึ้น ได้พบเจอผู้คนดีๆ มากมาย ถือเป็น “โอกาสที่ดี” สำหรับชีวิต

